

عنوان مقاله:

بررسی قوانین حقوقی و قانونی در بهبود روابط بین کارفرما و پیمانکار (پروژه های عمرانی)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

مجید ملامحمدی اردکانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته عمران گرایش مهندسی مدیریت و ساخت دانشگاه آزاد اسلامی واحد دماوند، تهران-ایران

خلاصه مقاله:

شناسایی دایره شمول موازین قانون کار، از اهمیت به سزایی در تنظیم روابط حقوقی اشخاص شاغل و تعیین صلاحیت مراجع قانونی برخوردار است. در این راستا قرارداد کار که مشخص کننده مفاهیم کارگر، کارفرما و وجود رابطه کار است؛ در واقع مبین محدوده شمول قانون کار و لزوم تبعیت کارگر و کارفرما از قانون کار می باشد. در برخی موارد ممکن است شکل و شیوه تنظیم قرارداد به گونهای صورت پذیرفته باشد که در ظاهر عنوان دیگری غیر از قرارداد کار داشته باشد و یا اساسا قرارداد مکتوبی بین طرفین تنظیم نشده باشد - این امر در کارهایی که جنبه موقتی دارند یا بهره برداران مستقیم خدمات غیر محصور هستند بیشتر مشهود است- اما با توجه به ویژگی امری قانون کار و جنبه غیرتشریفاتی قرارداد کار - مواد ۷ و ۸ قانون کار- نحوه و شکل تنظیم قرارداد - به ویژه کتبی یا شفاهی بودن آن- به تنهایی نمی تواند تاثیری در ماهیت و نوع رابطه داشته باشد؛ بنابر این احراز رابطه کار، جدای از جنبه های شکلی باید از معیارهای ماهوی که منطبق با موازین قانونی است استفاده کرد. در این زمینه مطالعه آرای وحدت رویه هیات دیوان عدالت اداری گویای استفاده از معیارها متنوع و امارات مختلف در تشخیص رابطه کارگری و کارفرمایی و در نتیجه ترسیم حوزه های متفاوت در حوزه شمول قانون کار می باشد. در این مقاله ضمن بررسی و تحلیل دو نمونه از آرای هیات عمومی دیوان عدالت اداری در موضوع احراز رابطه کارگری و کارفرمایی و آسیب شناسی دلایل آنها که منجر به صدور آرای متشتت گردیده، تلاش شده تا معیارهای دقیق حقوقی برای احراز این رابطه ارائه شود.

کلمات کلیدی:

پروژه، کارفرما، پیمانکار، قرارداد کار، قانون کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1332004>

